

[Jørgen Junior]

Pol Pots propagandaaviser. Det er en fri gengivelse af svaret, stort andet blev der ikke sagt. Men det er jo en kendsgerning, at man tager dette så højtideligt, at der har været en høring i det amerikanske senat, og der er egentlig ikke meget, der tyder på, at efterretningerne ikke er korrekte; de er i hvert tilfælde aldrig blevet imødegået fra nogen side. Naturligvis forstår jeg udmærket godt, at man skal være meget, meget forsigtig og have fuldkommen vished for, at der virkelig benyttes giftgas og andre former for kemiske våben, førend man gør indsigelser herimod. Men jeg vil da godt, da udenrigsministeren heller ikke i det skriftlige svar i sin tid nævnte noget om den amerikanske høring, spørge, om han her fra talerstolen kan sige noget om, hvorledes man bedømte sagen, hvad konklusionen var i det amerikanske senat efter denne høring. For hvis det er således, at det bevises, at der vitterlig bruges giftgas, går jeg ud fra, at udenrigsministeren og jeg er fuldstændig enige om, at verden er trådt endnu et skridt i en meget, meget uheldig retning, for så er vi inde på noget, som jo ikke engang blev accepteret i de værste og sidste faser af 2. verdenskrig.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Høringer i USA foregår jo i et forum, hvortil offentligheden har adgang, og hvor en mængde mennesker bliver hørt om et eller andet bestemt emne. En høring har i sig selv ikke noget patent på sandheden. Vi har ikke fra USA og altså heller ikke fra andre lande modtaget informationer, der gør, at jeg kan svare på anden måde, end jeg har gjort her i dag.

Jørgen Junior (FP):

Jeg skal derfor også erklære mig tilfreds med svaret, men går ud fra som givet, at det er et så alvorligt emne, at man fra regeringens side vil holde folketingets medlemmer, eventuelt gennem udenrigspolitisk nævn, underrettet om enhver udvikling. For det er jo ikke nogle rygter, der bare har optrådt i nogle enkelte propagandaorganer, men rygter, som der tilsyneladende er meget hold i, og som i hvert tilfælde har vundet udbredelse i massevis af seriøse steder.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Ikke af hensyn til de medlemmer, der hørte mit første svar, men af hensyn til hr. Jørgen Junior vil jeg sige, at jeg faktisk i mit svar sagde, at jeg naturligvis vil underrette såvel folketinget som det udenrigspolitiske nævn, når vi måtte få konkrete oplysninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 452

8) Til *udenrigsministeren* af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil regeringen uanset resultatet ved valget i Zimbabwe/Rhodesia anerkende den regering, der bliver dannet, og undlade fremover at støtte eksilbevægelser, der med magt prøver at omstøde vælgernes beslutning?«

Skriftlig begrundelse

I et svar fra minister Lise Østergaard til folketingets udenrigsudvalg (bilag 21.18.2.80) nævnes, at den hidtidige hjælp vil blive fortsat i endnu et stykke tid, men ændret, den dag en fremtidig regering i et Zimbabwe – med de kryptiske tillægsord »frit og uafhængigt« – kan opstille sine ønsker selv. Om regeringen anser et Zimbabwe/Rhodesia ledet af f.eks. biskop Muzorewa og angrebet udefra af Mugabepartisaner som »frit og uafhængigt«, burde være et overflødig spørgsmål. Men det virker, som om dette ikke er tilfældet, ved at læse minister Lise Østergaards svar til udenrigsudvalget.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Danmark anerkender stater og ikke regeringer. Spørgsmålet om dansk anerkendelse af den regering, der bliver dannet i Zimbabwe, opstår således ikke. Efter områdets opnåelse af legal selvstændighed – Sydrhodesia er som bekendt i dag et britisk koloniområde – vil Danmark således anerkende den frie og uafhængige stat Zimbabwe.

Angående spørgsmålets anden del må jeg gentage, at regeringen ikke støtter og aldrig har støttet eksilbevægelser, der med magt prøver at omstøde vælgernes beslutning. Sådan lød det vist i begrundelsen. Tværtimod finder regeringen netop, at det er vigtigt, at de rhodesiske vælgere denne gang kan træffe